

System oceniania z religii dla klasy I liceum na 1 lekcję religii tygodniowo
według podręcznika „Szczęśliwi, którzy żyją wolnością” nr AZ-31-01/18-KI-5/20
zgodnego z programem nauczania „Z Bogiem w dorosłe życie” numer AZ-3-01/18 oraz AZ-4-01/18

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierzemy pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- a) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- b) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- a) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- b) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- a) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- b) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- c) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopełniające:

- a) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- b) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
- c) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostolskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności z przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych i proponuje rozwiązania nietypowe,
- c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu diecezjalnym, powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

Przedmiot oceny	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Zeszyt przedmiotowy	- wszystkie tematy, notatki - prace domowe - staranne pismo - własne materiały, itp.	- starannie prowadzony - wszystkie tematy i notatki - prace domowe	- zeszyt staranny - luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	- zeszyt czytelny - braki notatek, prac domowych (do 40% tematów)	- pismo niestaranne - luki w zapisach (do 70% tematów)	brak zeszytu
2. Prace domowe	- staranne wykonanie - treści wskazujące na poszukiwania w różnych materiałach - twórcze	- merytorycznie zgodne z omawianym na lekcji materiałem - staranne - czytelne - rzeczowe	- wskazują na zrozumienie tematu - niezbyt twórcze	- powiązane z tematem - niestaranne	- widać próby wykonania pracy - na temat	- praca nie na temat - brak rzeczowości w pracy - brak pracy
3. Testy i sprawdziany	- wszystkie polecenia wykonane poprawnie - rozwiązane też zadanie dodatkowe	75% spełnionych wymagań podstawowych (łatwe, praktyczne, niezbędne) 75% spełnionych wymagań rozszerzających (bardzo trudne i trudne, teoretyczne, naukowe)	75% zadań podstawowych 50% wymagań - rozszerzających	75% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych (bardzo łatwe i łatwe, niezbędne w dalszej edukacji)	50% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych	poniżej 30% odpowiedzi dotyczących wiedzy podstawowej
4. Odpowiedzi ustne	- wiadomości zawarte w podręczniku i zeszycie uzupełnione wiedzą spoza programu - wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język - używanie pojęć	- wiadomości z podręcznika i zeszytu prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem - odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	- wyuczone na pamięć wiadomości - uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami - potrzebna pomoc nauczyciela	- wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć - odpowiedź niestaranna - częste pytania naprowadzające	- słabe wiązanie faktów i wiadomości - chaos myślowy i słowny - dużo pytań pomocniczych	brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych

5. Aktywność	● uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji ● korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	● uczeń zawsze przygotowany do lekcji ● zgłasza się do odpowiedzi ● wypowiada się rzeczowo	● stara się być przygotowany do lekcji ● chętnie w niej uczestniczy	● mało aktywny na lekcjach	● niechętny udział w lekcji	● lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary
6. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	● pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy ● uczestniczy w przygotowaniu i realizacji rekolekcji szkolnych ● reprezentuje szkołę w olimpiadzie religijnej	● starannie wykonuje powierzone przez katechetę zadania ● przejawia postawę apostołską	● niechętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie			

Semestr I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Być wolnym, by tworzyć	• wyjaśnia, czym jest wolność w wymiarze osobistym i społecznym (C.2.1), • definiuje natchnienie biblijne (A.4.3), • odróżnia w Biblii czynnik boski od własnego wkładu autorów (A.4.4), • wyjaśnia aspekt prawdy i świętości ksiąg natchnionych, • wyjaśnia, co to znaczy „stworzyć”, • wskazuje w świecie piękno i harmonię, które są pieczęcią Boga (A.10.1), • omawia relacje osobowe między kobietą i mężczyzną (Adamem i Ewą), • opisuje zagrożenia ideologii <i>gender</i> (C.15.13), • wskazuje w świecie piękno i harmonię (A.10.1), jako obraz Bożego piękna, • podaje prawdę, że przez świat przyrody Bóg objawia się człowiekowi, • wartościuje odpowiednio sztukę i kicz, piękno i brzydotę (A.10.2), • wskazuje dzieła sztuki sakralnej w najbliższym środowisku, • ukazuje rolę mediów i zasady korzystania z nich (A.17.6), • określa rolę moralności w odbiorze przekazów medialnych (A.17.7),	• wyjaśnia, na czym polega prawdziwe szczęście i podaje jego źródła, • wskazuje osiem błogosławieństw jako drogę do szczęścia, • interpretuje biblijny opis stworzenia świata według zasad literackich i teologicznych (A.5.2), • interpretuje tekst biblijny o stworzeniu człowieka (Rdz 1,26-31), • wyjaśnia, na czym polega podobieństwo człowieka do Boga rozumiane jako odpowiedź na dar, którym jest zapisany w człowieku obraz Boży (A.11.1), • określa naturę człowieka (A.11.2), • przedstawia sens ludzkiej płciowości (C.15.7), • ocenia treści informacji w środkach przekazu w kontekście VIII przykazania (C.17.8).	• podaje prawdę, że Bóg jest dawcą szczęścia i zaprasza człowieka do jego realizacji, • określa główny temat Biblii, którym jest Boży plan zbawienia, • podaje podstawową zasadę, że tekstów biblijnych nie można interpretować literalnie (np. biblijny opis stworzenia świata jest poematem i nie można go interpretować dosłownie), • wskazuje Boga jako Stworzyciela świata i Dawcę życia, • wymienia i wyjaśnia zadania, które Bóg powierza człowiekowi. • wyjaśnia, że twórczość człowieka może być odtworzeniem Bożego piękna, • wskazuje na zagrożenia wynikające ze stosowania manipulacji w mediach, • podaje przykłady tworzenia informacji (kłamliwych) zamiast odtwarzania rzeczywistości (faktów).	• odaje prawdę, że owocem wolności jest umiejętność podejmowania wyborów / decyzji służących dobru, • wyjaśnia, że by stworzyć dzieła sztuki, człowiek musi najpierw odkryć Boże piękno, • podaje przykłady kiczu świeckiego i religijnego.	• wyjaśnia chrześcijańską wizję człowieka w świecie, • interpretuje tekst biblijny o stworzeniu człowieka (Rdz 2,7-8.18-25), • wyjaśnia, na czym polega chrześcijańska koncepcja płciowości, • podaje przykłady dzieł sztuki ukazujące <i>sacrum</i>, • ukazuje rolę mediów katolickich.

- uzasadnia konieczność przekazu prawdy w mediach,
- wyjaśnia powody stosowania fake newsów i ich szkodliwość.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca

II. Być wolny m, by kochać

● wyjaśnia, czym są cztery prawa życia duchowego, ● podaje prawdę, że Bóg kocha człowieka bezinteresowną miłością, ● interpretuje tekst o miłości Boga. ● wyjaśnia istotę grzechu pierwszych rodziców (A.12.1), ● omawia działanie Boga ukierunkowane na ocalenie człowieka (A.12.4). ● wyjaśnia pojęcia: wcielenie, odkupienie, ● podaje prawdę, że Jezus przyszedł na ziemię jako człowiek, by odkupić człowieka, ● wyjaśnia pojęcie „zbawienie”, ● wyjaśnia, że do przyjęcia Jezusa potrzebna jest wiara oraz szczere i otwarte serce, ● wyjaśnia, że owocem przyjęcia Jezusa jest przemiana życia. ● wyjaśnia, co to jest kerygmat.	● charakteryzuje przymioty i imiona Boga oraz na ich podstawie omawia obraz Boga (A.7.1), ● podaje prawa życia duchowego i omawia sposoby odniesienia ich do swojego życia (E.9), ● poprawnie interpretuje biblijną historię grzechu pierworodnego: Rdz 3,1-19 (A.12.2), ● wyjaśnia, czym jest protoewangelia (A.12.3), ● wyjaśnia podwójną naturę Osoby Jezusa Chrystusa (A.13.3), ● uzasadnia, że otrzymana miłość Boża motywuje do przekazywania jej innym, ● uzasadnia obowiązek dawania świadectwa przez uczniów Chrystusa (F.1.3).	● wyjaśnia, na czym polega Boży plan dla jego życia, ● uzasadnia, że grzech niesie ze sobą zniewolenie i nie pozwala doświadczyć miłości Boga, ● omawia skutki grzechu w życiu młodego człowieka, ● uzasadnia, że przeproszenie Boga i powierzenie Mu swojego grzechu niesie prawdziwą wolność. ● uzasadnia, że Jezus Chrystus jest jedynym rozwiązaniem dla grzesznego człowieka, ● uzasadnia, że powierzenie grzechu Jezusowi pozwala doświadczyć miłości Boga.	in ● interpretuje tekst biblijny: Rz 10,9-10, ● opowiada o męce, śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa, ● uzasadnia, dlaczego na życie doczesne warto patrzeć przez pryzmat życia wiecznego.	● mawia rolę wspólnoty Kościoła w umocnieniu wiary, ● wyjaśnia wymiar chrześcijańskiej nadziei.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Być wolny m, by wierzy ć	● podaje treść <i>Wyznania wiary</i> i interpretuje poszczególne jego artykuły (E.9.2), ● definiuje pojęcie „religia”, ● podaje wiadomości na temat najważniejszych religii świata: (judaizm, buddyzm, hinduizm i islam) (A.3.1), ● ukazuje specyfikę i wartość chrześcijaństwa wobec innych religii, zwłaszcza: judaizmu, buddyzmu, hinduizmu i islamu (F.2.1), ● wyjaśnia pojęcie ekumenizmu (E.8.1), ● wskazuje inicjatywy ekumeniczne podejmowane w Kościele katolickim i innych kościołach oraz wspólnotach chrześcijańskich (E.8.3), ● podaje zasady dialogu międzyreligijnego (F.2.2), ● wskazuje podejmowane przez Kościół katolicki drogi dialogu międzykulturowego i międzyreligijnego (F.2.3).	● omawia historię powstania <i>Credo</i>, ● wyjaśnia zależność między wiarą i rozumem (A.6.2), ● przedstawia różnice i podobieństwa katolicyzmu i pozostałych głównych wyznań chrześcijańskich oraz wskazuje perspektywy i granice ekumenizmu (E.8.2), ● w kontekście ekumenizmu wyjaśnia pojęcia interkomunii, sukcesji apostolskiej, konieczności łaski Bożej do zbawienia i ukazuje miejsce Pisma Świętego w życiu chrześcijanina (E.8.4), ● wskazuje specyfikę chrześcijaństwa na tle innych religii (A.3.2).	● wy mienia cechy wspólne wszystkich religii, ● uzasadnia, że chrześcijaństwo najpełniej wyraża miłość Boga.	● c harakteryzuje tożsamość katolika, ● wyjaśnia, na czym polega dialog międzykulturowy i międzyreligijny.	● w yjaśnia myśl św. Augustyna o roli rozumu i wiary. ● określa perspektywy oraz granice dialogu międzykulturowego i międzyreligijnego.

Semestr II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Być wolnym, by uświęcać	● podaje prawdę, że Bóg jest święty i zaprasza do świętości każdego człowieka, ● definiuje pojęcia: grzech, pokora, ● opisuje grzech jako nieposłuszeństwo człowieka wobec Boga (C.7.2), ● podaje określenia i symbole Ducha Świętego, ● ukazuje Ducha Świętego jako przewodnika prowadzącego człowieka do świętości, ● wyjaśnia, że poddanie się woli Ducha Świętego czyni człowieka wolnym, ● definiuje pojęcia: Kościół pielgrzymujący, cierpiący i tryumfujący, ● wyjaśnia istotę obcowania świętych (A.23.1), ● wyjaśnia wstawienniczą rolę świętych (D.9.2). ● wyjaśnia, że pogrzeb chrześcijański jest obrzędem liturgicznym Kościoła (B.9.1), ● definiuje pojęcia: sąd szczegółowy, sąd ostateczny, niebo, piekło, czyściec,	● wskazuje, że świętość osiąga człowiek prawdziwie wolny wewnętrznie, ● definiuje i opisuje Imię, określenia i symbole Ducha Świętego (A.19.1), ● wylicza i wyjaśnia przymioty Kościoła (A.22.1), ● wyodrębnia przymioty Kościoła z <i>Credo</i>, ● uzasadnia katolicki sens grzebania zmarłych (B.9.2), ● uzasadnia wartość modlitwy za zmarłych, a szczególnie Mszy Świętej w ich intencji, ● wyjaśnia słowa „zstąpił do piekieł” (A.16.2), ● prezentuje naukę Kościoła o końcu świata i sądzie ostatecznym (A.18.2).	● omawia rolę pokory wobec Boga w uznaniu własnej grzeszności, ● ukazuje sposób działania Ducha Świętego w przyjętych sakramentach, ● uzasadnia, że z Duchem Świętym można współpracować tylko wtedy, gdy nawiąże się z Nim osobową relację, ● uzasadnia, że we wspólnocie Kościoła jesteśmy powołani do wzajemnej pomocy na drodze uświęcania, ● podaje definicję odpustu i omawia warunki jego uzyskania. ● charakteryzuje chrześcijańską postawę wobec śmierci, ● podaje prawdę, że Jezus Chrystus jest obecny po prawicy Ojca i w swoim Kościele, ● wyodrębnia z <i>Credo</i> prawdy o królowaniu Jezusa i Jego powtórным przyjściu, ● wyjaśnia, że życie wieczne zależy od życia na ziemi.	● wyjaśnia zależność między wolnością człowieka a złem występującym w świecie, ● omawia perykopę o bogaczu i Łazarzu.	● w ● ● uzasadnia błędność stwierdzenia: „Chrystus tak, Kościół nie”, ● omawia obrzędy pogrzebowe.

- podaje prawdę, że Chrystus otwiera bramy zbawienia sprawiedliwym zmarłym przed Jego przyjściem (A.16).

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Być wolnym, by słuchać Ewangeli	● opowiada o życiu starożytnych chrześcijan (E.1.4), ● opierając się na Nowym Testamencie omawia rolę św. Piotra oraz św. Pawła u początków Kościoła (E.1.2), ● podaje czas zawarcia umowy zwanej edyktem mediolańskim i omawia jej znaczenie (E.1.6), ● wyjaśnia pojęcie: konkordat (E.4.2), ● definiuje pojęcia: monastycyzm, reguła zakonna, benedyktyni, ● opowiada o życiu i działalności św. Benedykta (E.2.2), ● prezentuje rolę zakonu i klasztorów benedyktynów (E.2.1), ● definiuje pojęcia: schizma, Kościół prawosławny, patriarcha, ikona, cerkiew, ● wymienia przyczyny i skutki rozłamu Kościoła na wschodni i zachodni, ● wykazuje podobieństwa i różnice między Kościołem rzymskokatolickim i prawosławnym.	● opowiada o początkach chrześcijaństwa oraz starożytnych prześladowaniach chrześcijan (E.1.1). ● wskazuje na kwestie związane ze spotkaniem świata pogańskiego i kultury antycznej z chrześcijaństwem (E.1.3), ● wyjaśnia, dlaczego cesarze Konstantyn i Licyniusz zawarli umowę zwaną edyktem mediolańskim, ● wyjaśnia, dlaczego „edykt mediolański” zapoczątkował szybki rozwój chrześcijaństwa i postęp jego instytucjonalizacji, ● wykazuje aktualność idei benedyktyńskiej (E.2.3), ● podaje, kim był Grzegorz VII i czego dotyczyły wydane przez niego dekrety reformatorskie, ● wymienia owoce reformy gregoriańskiej, ● definiuje pojęcia: inwestytura, symonia, ekskomunika, ● omawia zagrożenia ze strony wyznawców islamu na terenach Ziemi Świętej w XI–XIII w.,	● charakteryzuje postawę chrześcijan-męczenników, ● wyjaśnia przyczyny niechęci Żydów do chrześcijan I w. ● opowiada o nauczaniu św. Pawła na Areopagu, ● podaje przykłady głoszenia o Jezusie metodami dostosowanymi do współczesnej kultury, ● wskazuje, że „edykt mediolański” dotyczył nie tylko chrześcijaństwa lecz również innych religii, ● wyjaśnia maksymę „Ora et labora”, ● wyjaśnia dlaczego św. Benedykt jest patronem Europy, ● charakteryzuje życie zakonne benedyktynów współcześnie, ● omawia zniesienie wzajemnych ekskomunik przez papieża Pawła VI i patriarchę Atenagorasa I, ● charakteryzuje działania ekumeniczne Kościoła prawosławnego i katolickiego, ● krytycznie ocenia stosunki państwo Kościół przed reformą gregoriańską, ● charakteryzuje główne założenia reformy,	● charakteryzuje metodę nauczania św. Pawła wobec pogan, ● wyjaśnia, że na mocy umowy zwanej „edyktem mediolańskim” chrześcijanie stali się pełnoprawnymi obywatelami cesarstwa rzymskiego, ● wyjaśnia, że krucjaty były jednocześnie wyprawami wojennymi i pielgrzymkami, które charakteryzował szczególny rytuał i status prawny,	● wyjaśnia, że Ewangelię należy głosić nie gubiąc jej istoty i nie zniekształcając jej sensu, ● wyjaśnia znaczenie reformy Grzegorza VII dla Kościoła w Europie zachodniej i w Polsce,

- definiuje pojęcia: krucjata, wojna sprawiedliwa (C.14.9),
- wymienia i omawia podstawowy cel podejmowania wypraw krzyżowych,
- omawia jasne i ciemne strony wypraw krzyżowych,
- podaje prawdę, średniowieczni Europejczycy pragnęli walczyć za Chrystusa, i byli gotowi poświęcić życie w obronie tego, co uważali za największą świętość,

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca

**V.
Być
wol
nym
, by
służyć
Ewa
ngel
ii**

• definiuje pojęcia: zakon żebraczy, habit, kwesta, • opowiada o życiu i działalności św. Franciszka (E.2.2), • prezentuje rolę zakonu i klasztorów franciszkanów (E.2.1), • określa, na czym polega świętość Kościoła, • ocenia okoliczności powstania i działalność inkwizycji (E.2.6), • potrafi ocenić zło płynące z inkwizycji. • podaje datę chrztu Mieszka I oraz zjazdu gnieźnieńskiego, • omawia życie i działalność św. Wojciecha (E.6.2), • uzasadnia znaczenie chrztu dla historii Polski (E.6.1), • uzasadnia wybór św. Wojciecha na patrona Polski (E.6.2), • prezentuje tzw. spór o św. Stanisława (E.6.2), • charakteryzuje chrześcijaństwo w Polsce za czasów Jagiellonów (E.5.4), • opowiada o życiu i świętości Jadwigi Królowej (E.5.4), • wymienia, jakie owoce religijne i polityczne przyniosły decyzje podejmowane przez św. Jadwigę dla Polski, Litwy i Kościoła.	• przedstawia a spór o ubóstwo (E.2.4), • wykazuje aktualność idei franciszkańskiej (E.2.3), • prezentuje stanowisko współczesnego Kościoła wobec inkwizycji, • charakteryzuje problematykę stosunków państwa i Kościoła (E.2.5), • opowiada o przyczynach konfliktu między królem Bolesławem Śmiałym a biskupem krakowskim, • wyjaśnia rozbieżności w historycznych ocenach tego konfliktu.	• wskazuje wartość rezygnacji z dóbr materialnych na rzecz wzrostu duchowego, • podaje i omawia dzieła zakonu franciszkanów podejmowane współcześnie, • omawia kontekst polityczny i religijny towarzyszące chrystianizacji Polski, • omawia życie i działalność św. Stanisława, • uzasadnia wybór św. Stanisława na patrona Polski. • uzasadnia, że decyzje podejmowane przez Jadwigę wymagały dojrzałej wewnętrznej wolności i głębokiej wiary.	• charakteryzuje rolę Kościoła w społeczeństwie feudalnym, • charakteryzuje metody walki z heretykami stosowane przez inkwizycję, • wskazuje, że decyzje podejmowane przez poszczególne osoby mają wpływ na wielu ludzi i spraw.	• oprawnie interpretuje fragmenty z Biblii i listu Jana Pawła II „Tertio millennio adveniente”.

Semestr I i II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI • Być wolnym, by świętować	- wymienia i charakteryzuje poszczególne okresy oraz uroczystości roku liturgicznego, - podaje wybrane proroctwa Starego Testamentu zapowiadające przyjście Jezusa na ziemię, - wyjaśnia, co to znaczy, że Chrystus przyszedł, przychodzi i przyjdzie. - interpretuje perykopę o narodzeniu Jezusa, - omawia wydarzenia związane z Bożym Narodzeniem i ich kontekst (A.15.1), - podaje przykłady tradycji świątecznych i uzasadnia ich związek z osobą Jezusa. - wyjaśnia symbolikę popiołu, - wskazuje, że sakrament pokuty i pojednania jest spotkaniem z Jezusem, który obdarza wolnością, - ukazuje sens i znaczenie zmartwychwstania Chrystusa (A.17.1), - przedstawia wydarzenia od śmierci krzyżowej Jezusa do zmartwychwstania (A.16.2), - wymienia i omawia obrzędy oraz tradycje związane ze świętami wielkanocnymi. - podaje przykłady świętych świadków Bożego Miłosierdzia (A.25.5): św. Faustyna i Jan Paweł II,	- omawia istotę roku liturgicznego jako rozwinięcia różnych aspektów jedyne go Misterium Paschalnego (B.3.1), - wskazuje wypełnienie zapowiedzi Starego Testamentu w Jezusie Chrystusie (A.13.1), - prezentuje naukę Kościoła o Sądzie Ostatecznym (A.18.2), - wskazuje i omawia teksty biblijne wzywające do nawrócenia, - interpretuje przypowieść o miłosiernym ojcu (A.25.3).	- wskazuje związek wybranych świąt z wydarzeniami w historii zbawienia, - uzasadnia, że Wielki Post daje szansę uwolnienia się od nałogów, - ukazuje zmartwychwstanie jako przejście z niewoli śmierci do życia, - uzasadnia, dlaczego Wielkanoc jest największym świętem chrześcijan, - opowiada o objawieniach św. Faustyny Kowalskiej i jej misji, - wyjaśnia, że otrzymanie Bożego miłosierdzia przynagla nas do przebaczenia innym.	- omawia wybrane proroctwa Starego Testamentu zapowiadające przyjście Jezusa na ziemię, - uzasadnia wartość przebaczenia i pojednania się, by móc szczerze dzielić się opłatkiem.	podaje przykłady tekstów literackich nawiązujących do narodzenia Jezusa i je interpretuje.

- podaje i omawia formy kultu Bożego miłosierdzia (A.25.4).